

ללתת

ד"ר אשר בשירי (47) גדל במשפחה ברוכת ילדים בשכונה ב' בבאר שבע, וכשבחר ללמוד רפואה זכה בסיוע של קרן אייסף הבינלאומית | כשטיפס בסולם הדרגות והפך לרופא בכיר בחטיבה למיילדות וגניקולוגיה במרכז הרפואי 'סורוקה', היה ברור לו שהוא חייב להחזיר את ההשקעה ולסייע לסטודנטים אחרים | בימים אלה הוא סוגר מעגל כשנבחר לקבל את פרס המצוינות על תרומתו לחברה

| יעקב לוי || צילום: שי שמואלי |

שנכנסים למשרדו הקטן והצפוף של ד"ר אשר בשירי במחלקת יולדות במרכז הרפואי 'סורוקה' בבאר שבע, מה שתופס מיד את העין היא הנירת הרבה שמונחת על השולחן, לצד קלסרים עבים עמוסים במסמכים, אבחונים רפואיים, חומרי מחקר, כתבי עת רפואיים ורשימת פציינטים מטופלים במחלקה. בתוך ערימת הנירות שומר ד"ר בשירי את רשימת הסטודנטים שהוא נמצא עימם בקשר, וזו לא סתם רשימה. עבור ד"ר בשירי זו רשימה חשובה מאד.

מדובר בסטודנטים שלוקחים חלק בפריקט שהוא מוביל במסגרת עבודתו הקהילתית התנדבותית. הוא חש חובה לסייע ולתמוך בסטודנטים בלימודיהם, במסגרת הקרן הבינלאומית לחינוך 'אייסף' (isef), אותה קרן שסייעה לו בלימודיו ובהתמחותו ואיפשרה לו להתקדם במסגרת עבודתו הרפואית. וכאילו לסגור מעגל, ד"ר בשירי נבחר בימים אלו לקבל את פרס המצוינות של הקרן היוקרתית על תרומתו לחברה. את הפרס הוא ייקבל בחודש הבא בטקס שיתקיים במלון 'הילטון' בתל אביב, בהשתתפות אורחים מהארץ ומחו"ל.

בוועדה שבחרה בו ובעוד 11 אישים נוספים מרחבי הארץ, ישבו יו"ר הוועדה, שר החינוך לשעבר, פרופ' אמנון רובינשטיין, שגרירת ישראל לשעבר באו"ם, פרופ' גבריאלה שלו, הנשיא לשעבר של הטכניון, פרופ' נאב תדמור, וראש הפקולטה לרפואה ע"ש סקלר באוניברסיטת תל-אביב, פרופ' אילן המל. בהודעה שנשלחה לד"ר בשירי מנציגי הקרן נאמר: "אנו רואים בך מודל לכלל חברי אייסף". מעבר להבעת תודה והערכה האישית, ד"ר בשירי רואה בפרס הבעת אמון בחינוך ובמצוינות, וטיפוח וקידום של סטודנטים עם פוטנציאל, שלא תמיד

ידם משגת להשלים את לימודיהם. זה מרגש אותי", אומר ד"ר בשירי, כשהוא מניח את כף ידו על הלבו: "העובדה שאתה עושה, יוצר, פועל, רואג, ובכל זאת מיישם חושב שהדבר הזה ראוי לציון, או ראוי לסוג של הוקרה, זה עושה נחת. כי אני אומר, רגע, זה משמעותי. יש מי שמתכלל בעיניים כאלה ואומר, הדבר הזה עובר, זה עוזר ותורם ומשפיע, ויש לזה מסר חשוב לצעירים לסטודנטים".

רגע לפני שהוא מקבל את הפרס, ונואם בשם הווכים, מתפנה ד"ר בשירי לראיון ומספר על החיבור שלו לפרויקט.

משפחה ברוכת ילדים

ד"ר אשר בשירי (47), נשוי ואב לארבעה ילדים, גדל במשפחה עם שמונה אחים ואחיות. הוא גדל והתחנך בשכונה ב' בבאר שבע, למד בבתי הספר היסודיים 'נתיבות יורם' ו'עלים', ולאחר סיום היסודי למד בבית הספר התיכון מקיף ד'. הוא התגייס לצבא ובשירתו הצבאית שירת במוזיקה. עם סיום שירותו הצבאי היה זה טבעי מבחינתו שיילך ללמוד רפואה. כיום הוא משמש רופא בכיר בחטיבה למיילדות וגניקולוגיה במרכז הרפואי אוניברסיטאי 'סורוקה' בבאר שבע, ובעוד מגוון רחב של תפקידים: מרצה בכיר בפקולטה לרפואה, מנהל את מרפאת הפלות חוזרות, או בלשון אחרת, איבודי הריון חוזרים. בנוסף, הוא משמש רופא בכיר באולטראסאונד ואחראי על אשפוז יום המיילדות.

ד"ר בשירי פירסם עד היום למעלה מ-70 מאמרים בארץ ובעולם בנושא מיילדות וגניקולוגיה, הציג עשרות מחקרים בכנסים בינלאומיים, מנחה כיום מעל 20 סטודנטים בעבודות מחקר. הוא גם מלמד בבית ספר לרפואה ומרכז את הקורס בגניקולוגיה זו השנה החמישית, ועוד שורה ארוכה של תפקידים המציבה אותו בשורה הראשונה עם הרופאים הבכירים בתחום זה.

העובדה שגדלת במשפחה ברוכת ילדים ורווית קשיים דוחפת אותך לסייע לאחרים?

"קשיים? לי היו פחות. שוב, היו תקופות, אבל לי היה פחות מהאחים שלי, זאת

אומרת אני הילד השלישי לפני הסוף (בין האחים והאחיות), אז מן הסתם הוריי התחילו מהמעברות אבל התקרמו והתקרמו, אז איפשהו אני באתי בתקופה יחסית פחות קשה. אבל מצד שני, אני לא יכול להגיד שהייתי ילד מפונק שכל הזמן רצה. אבל בוודאי באיזשהו שלב, סיימתי לימודים, צבא והגעתי ללימודי רפואה, באיזשהו שלב ניסיתי, זאת אומרת הצרכים גדלים, עברתי והייתי צריך לחלק את הזמן בין הרבה דברים. אבל אני יודע, שאני עם כוחות לא שגדתיים, במובן של להתאמץ".

כדי להמחיש עד כמה הוא מלא באהבה נרגיות הוא חוזר לאחד הסיפורים בעת ששהה בארה"ב. "בארה"ב, היכן שגרת, השכנים היו קוראים לי 'השפן של אנדרג'ייור', הייתי כל הזמן פעיל. אני יודע שיש אנשים עם נתונים מסוימים שקשה להם להרים את הראש, אבל הם חכמים. אתה יודע מה זה להיות חכם? אתה אומר, הנה אדם שאסור להפסיד אותו. יש כאן משאב אנושי שחובה לפתח אותו".

מאסיפה באה הנתינה, מהבית? "אני חושב שכן. אמא שלי למשל תמיד דאגה לאחרים ואף פעם לא לעצמה. זה בא מרברים שראיתי והפנמתי, חיינו אוהבים ולימדו אותי להוקיר תודה".

להחזיר ולתת לאחרים

ד"ר בשירי החל את פעילותו ההתנדבותית בשנת 2002, שבועות מספר לפני שיצא להתמחות באולטראסאונד באוניברסיטת ניו-יורק בארה"ב. הוא היה זקוק למילגה לצורך המשך לימודיו והתמחותו, והגיע לקרן 'אייסף' עליה שמע. "הקרן למעשה נותנת מלגות לסטודנטים מתחילת דרכם", הוא מספר בהתלהבות אופיינית. "זה המיוחד ב'אייסף', הם מגדלים ילדים, סטודנטים לתואר ראשון, תואר שני, תואר שלישי, רוקטורנטים, פוסט דוקטורנטים, כל המצוינים. כל מי שמתמיד וכל מי שמצוין הם לא עוזבים אותו".

ומתי אתה הגעת אליהם? "אני הגעתי אחרי דוקטורט, בדרך לתחום ספציפי, וזכיתי לקבל מילגה. לא ידעתי איך להחזיר להם, רציתי להחזיר

בכל מחיה, והחלטתי לסייע לסטודנטים, אמרתי אין מצב שאני עובר הלאה, אני חייב לעזור".

בארה"ב הוא נרתם לסייע לסטודנטים ישראלים, ולאחר שהייה של כשנה, שב ארצה. הסיוע והתמיכה החומרית שקיבל הותירו בו רושם עז, ורחפו אותו להירתם למען אחרים. בהזדמנות הראשונה לאחר שובו לארץ, התחבר ל'ארגון הבוגרים' בקרן, ששם לו למטרה לפתוח דלתות לצעירים משכילים בעלי פוטנציאל ואיכויות מיוחדות.

ד"ר בשירי נבחר לוועד המנהל, קברו צה קטנה שקובעת את המדיניות. הקברו צה למעשה קבעה מוטיבים של הגשמה עצמית, מנהיגות חברתית, עשייה חברתית, ועוד. קרן 'אייסף' הבינלאומית לחינוך שסניפה המרכזי בארה"ב, היא קרן יהודית ציונית, אשר נוסדה בשנת 1997 על ידי קבוצת יהודים מזרחיים בראשות אדמונד ספרא ז"ל, אשתו לילי ספרא ונינה ווינר המכהנת כנשיאה העולמית של הקרן. מטרת העל של הקרן היא לפעול לשוויון הזדמנויות אמיתי בחברה הישראלית, ולצמצום הפערים החברתיים באמצעות סיוע לסטודנטים בעלי פוטנציאל ממשפחות בעלות קושי כלכלי, לרכוש השכלה גבוהה, תוך עירור המצוינות האקדמית שלהם ועשייתם החברתית.

איזה מפר בסעילות שלך אתה רוצה להעביר?

"לא להפסיד אנשים מוצלחים. אני מאמין שיש הרבה אנשים מוצלחים ומוכשרים, מסיבות כלשהן, אני אגיד אפילו לא מוצדקות, גם אם יש קשיים, אז צריך להתאמץ ולפעמים צריכים דחיפה".

האם הקרן פתוחה לכולם, מכל העדות?

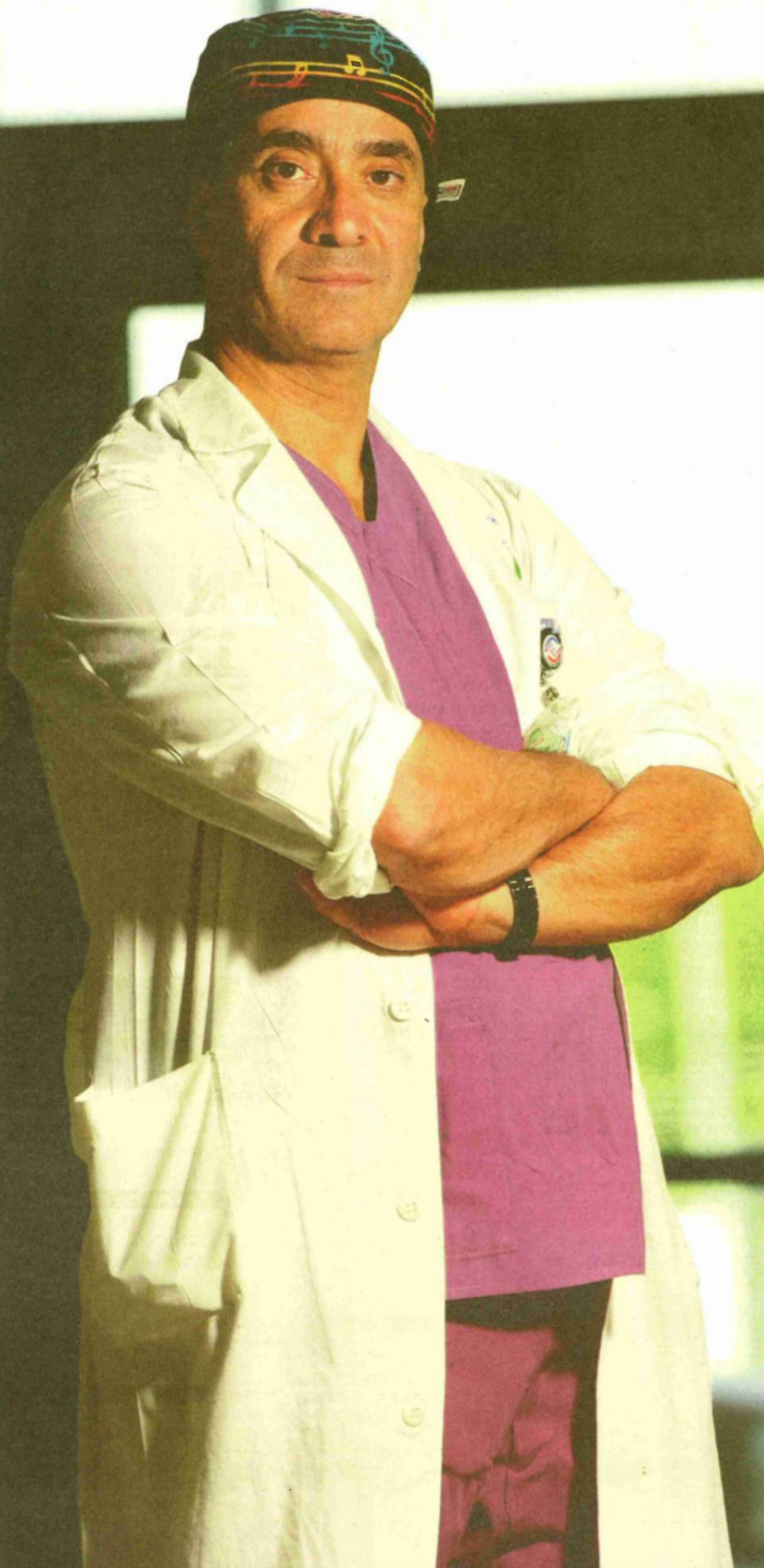
"יש לנו דרושים, יש לנו מחבר העמים, בתוך הקבוצה הזאת אתה לא תראה שום קשר לשום מוצא, אלא יותר לנתונים ראשוניים כלליים שאתה צריך מן הסתם".

אבל ד"ר בשירי מד-

גיש כי "אתה לא יכול לתת לבנאדם שיש לו הכל. זה מיועד לאלה שהשכלת ההורים יחסית פחות מהמוכילים, סית

ד"ר אשר בשירי מעודד
סטודנטים ללמוד

ד"ר בשירי עובד גם בשבת

"בכיתה י"א למרתי ביולוגיה בתיכון, בדיוק נולדה תינוקת המבחד נה הראשונה באנגליה, לואיז בראון, (1997). המורה לביולוגיה ביקשה ממני לתת הרצאה לכיתה על הפריית מבחנה ועל הסיפור הזה. הרצתי, סיפרתי לתלמידים בכיתה, והאמת מאז ידעתי שאני רוצה להיות גניקולוג".

מה שאיפה שלך?
 "אני מרכז את הקורס הגדול ביותר בגניקולוגיה, מדובר בסטודנטים שמגיעים לשנה חמישית, אז בתוך זה יש הרבה עבודה של ללמד ולחנך. האיפה שלי להביא ולהוביל כמה שיותר סטודנטים להישאר בבאר שבע ולהתמחות ב'סורוקה', כי אנחנו משקיעים בהם, ואנחנו צריכים אותם כאן, שיתנו מעצמם לדור רות הבאים. זה סוג של פירות שאתה רוצה לקצור. במישור האישי, אני מאוד רוצה לקדם את המחקר בנושא הפלות חוזרות, אני במגע עם גדולים עם גורמים בארץ ובעולם, עם 'מרכז אלברט איינשטיין' בניו יורק, אנחנו עושים איתם מחקר".

מה המסר שלך לתלמידים שמתקשים ומגיעים מעמדות פתיחה לא נחישות והתמדה?

פיקוח נפש דוחה

ד"ר בשירי עובד סביב השעות, והוכחה לעומס בו הוא נתון היתה השבוע כשניסה למצוא חלון זמן כדי לדבר על עבודתו ועל הענקת הפרס. היה צריך לתמוך כדי למצוא זמן פנוי. גם העובדה שהוא אדם רחב וחרב כש כיתה, לא אמורה מבחינתו להשפיע על דרך עבודתו.

אתה עובד בשבת?
 "כן, בכוננויות".
איך זה מפתדר בהיותך אדם דתי חובש כיפה?

"מבחינתי הרבר פטור עוד מימי חז"ל, ובכלל אנחנו יודעים שפיקוח נפש דוחה שבת. אני יכול להיות בבית החולים בשבת ולעשות הכל, בדיקות וניתוחים. ברגע שאני מגיע הביתה אני לא עושה כי אני מאמין. הפלאפון יעבור רק אם צריכים אותי. אני מסתכל על השליחות, התפקיד הוא סוג של פיקוח נפש לגמרי".

זוכר מקרה מיוחד?
 "יצא לי כמה פעמים ללכת לבית הכנסת בבית החולים, אני חייב להגיד שזה היה בשנה של אבא שלי יצא לי להיות כונן, ולא רציתי להפסיד את הקריאה של 'ההפטר' בשום מצב. ידעתי שזה יכול להיות גבול, אז הגעתי למחלקה בבוקר, התחלתי את הביקור (חולים), ואחר כך הורדתי עתי לכנות במשרד שאני הולך לבית הכנסת בבית החולים, אבל אני מעדיף להתפלל בבית הכנסת ליד הבית עם הילדים שלי".

וגם ההכנסות של ההורים נמוכות. יש המון מועמדים וצריך לבחור מי ראוי ומי לא. השבוע אני מוזמן להשתתף בראיונות של סטודנטים שהולכים לקבל מילגה לדוקטורנטים, מילגה מאוד מכובדת. ישנם שלושה מועמדים מבאר שבע, ואני יוצא ומתמרח כדי לסייע להם".

זה תפקיד של קרן? איפה המדינה בקטע הזה?
 "אני מסכים איתך שיש פה כשיש לים, המדינה שלנו לצערי הרב לא נותנת פתרונות לדברים ברמה ובמירה המספקת".

מחובר לעבודה

את העבודה שלו ד"ר בשירי מכנה "זכות ושליחות" שנפלה בחלקו. הוא חי את העבודה 24 שעות ביממה, ורואה בה חלק בלתי נפרד מחייו. "אתה לא יכול להפריד לגמרי", ומתכוון להפדרה בין העבודה לבית. "אני לא מביא את זה, זה איתי, הרברים בתוכי, באמת אי אפשר לסגור מגירות, קשה מאוד".

הוא תמיד שמח לפגוש אישה שטור פלה אצלו ולאחר סיבוכים ילדה ילד בריא, אבל לוקח ללב כשזוג מצפה לילד ובהמשך מתפתח משהו לא תקין בהריון. "זה עושה לי עצוב מאוד".

על בית החולים 'סורוקה' הוא אומר: "הוא חלק ממני, יש כאן רמת רפואה מצוינת, אני מרגיש חלק רציני מהמקום".

לנשים שמתקשות להרות הוא שולח מסר ברור: "לא לוותר". לנשים שגרתעות לבוא לטייפול בגלל הבריקות הפולשניות, הוא אומר: "צריך שיהיה איזה בייטחון ואמון והרגשה נעימה עם המטופל והרופא. בדיקות גניקולוגיות, בדיקות אולטרא סאונד ואחרות, זה אף פעם לא נעים, אבל אני חייב להגיד שזה מעולם לא הבעיה העיקרית. אוי ואבוי לנו אם אנחנו נישאר במקום הזה של לא נעים כן נעים". במאמר שפירסם באחרונה, ד"ר בשירי רי מונה את הסיבות להפלות וכיצד הרפואה המודרנית מתכננת לצמצם את התופעה, ומביא ממצאים חדשים שקשורים לסוגיה. הוא שואף לייצור כמה מחקרים מובילים בתחום הפלות החוזרות, וביחד עם קבוצת מחקר, הוא מקווה להגיע לתוצאות מיוחדות.

נחישות והתמדה

למרות שמדובר מבחינתו במהלך טבעי, ד"ר בשירי מספר מה בכל זאת הניע צעיר ממשפחה ברוכת ילדים, לבחור בלימודי רפואה, שבאותם ימים עלותם היתה גבוהה בעיקר לכן משפחה שלא ממש נחשבה למבוססת.

"הגעתי לקרן אחרי דוקטורט, בדרך לתחום ספציפי, וזכיתי לקבל מילגה. לא ידעתי איך להחזיר להם, רציתי להחזיר בכל מחיר, והחלטתי לסייע לסטודנטים, אמרתי אין מצב שאני עובר הלאה, אני חייב לעזור"